

Chris Jackson, Franciszek II: Jak katolicka lewica to przewidziała, a prawica udawała, że nie. | 1

Posłuchaj

()

Liberalny aplauz i tradycjonalistyczna amnezja

po wyborze papieża Leona XIV.

Chris Jackson, Franciszek II: Jak katolicka lewica to przewidziała, a prawica udawała, że nie. | 3

Chris Jackson, Franciszek II: Jak katolicka lewica to przewidziała, a prawica udawała, że nie. | 4

Kiedy papież Leon XIV pojawił się na loggii, lewica nie wahała się. Nie załamywali rąk ani nie zastanawiali się głośno. Nie potrzebowali czasu na obserwację. Wiedzieli. James Martin, Thomas Reese, Blase Cupich, Austen Ivereigh: każdy ważny postępowy głos w posoborowym Kościele wybuchnął pochwałami. I dlaczego mieliby tego nie robić? Dostali dokładnie to, czego chcieli.

Kontynuacja, nie korekta

Czasopismo Commonweal nie traciło czasu, przedstawiając wybór Leo jako naturalną kontynuację Franciszka. Austen Ivereigh, biograf Franciszka i szef PR-u, otwarcie oświadczył, że wzrost Leona XIV jest „dowodem”, że „zmiana ery zapoczątkowana przez Franciszka jest trwała”.

Jego szczegółowy raport ujawnia, że nazwisko kardynała Prevosta pojawiło się nie z powodu fali zaskoczenia, ale dlatego, że był już do tego przygotowany. Przez dwa lata Franciszek spotykał się z nim prywatnie w każdą sobotę. Był zaufanym naprawiaczem Franciszka. Jego wewnętrznym współpracownikiem. Jego teologiczną i strukturalną ciągłością.

Ich relacja była tak bliska, że Franciszek, krótko przed śmiercią, wyniósł Prevosta do rangi kardynała biskupa, po cichu stawiając go na równi z najpoważniejszymi kandydatami konklawe. Jak zauważa Ivereigh, nawet to było sygnałem, „małą pośmiertną wskazówką”, że Prevost był jego wybranym następcą.

Nominacja Prevosta nie była tylko kwestią życiorysu. Była głęboko symboliczna. Franciszek go wyszkolił, uformował i polegał na nim. W Chiclayo w Peru wdrożył *Evangelii Gaudium*, *Laudato Si'* i *Fratelli Tutti* na letnich kursach dla świeckich liderów. Był modelem „synodalności” ze zgromadzeniami diecezjalnymi i przesiąkł swoją posługę tym samym duchem Soboru Watykańskiego II, który Franciszek kanonizował w praktyce.

Ivereigh przyznaje, że Leo „będzie kontynuował budowę Kościoła synodalnego, o którym marzył Franciszek” i „przeformułuje” tematy swojego poprzednika „w bardziej augustyńskich kategoriach”. Inny ton. Ta sama rewolucja.

Chris Jackson, Franciszek II: Jak katolicka lewica to przewidziała, a prawica udawała, że nie. | 7

Chris Jackson, Franciszek II: Jak katolicka lewica to przewidziała, a prawica udawała, że nie. | 8

Lewica zawsze wiedziała

Oto wyjaśnienie:

- Kardynał Cupich natychmiast pochwalił Leo za to, że „będzie kontynuował troskę o ubogich, tak kojarzoną z papieżem Franciszkiem”, przewodząc jednocześnie „na swój własny sposób”.
- Ojciec James Martin SJ nazwał go „genialnym wyborem”, zachwycając się jego pokorą, stanowczością i godnością zaufania.
- O. Thomas Reese SJ powiązał wybór imienia Leona z Leonem XIII, sugerując kontynuację postępowej doktryny społecznej.
- Siostra Barbara Reid określiła go mianem papieża całego Kościoła, podkreślając, że uwzględnia głosy marginalizowanych osób.
- Kim Daniels otwarcie stwierdził, że Leo będzie „wspierał duchowe i ideologiczne cele Franciszka”.

Dla postępowego establishmentu nigdy nie było to tajemnicą. Wybór Leo nie był przerwą. To było okrążenie zwycięstwa.

Trad Inc. zapomniało, co wiedziało

A jednak co zrobiło wiele głosów tradycjonalistów? Po ostrzeżeniu, że Prevost może być kolejnym Francisem, po podkreśleniu jego administracyjnych niepowodzeń i postępowych powiązań, zmienili zdanie w ciągu kilku godzin białego dymu.

Kilku tradycjonalistycznych komentatorów katolickich wyraziło obawy dotyczące kardynała Roberta Prevosta przed jego wyborem.

JD Flynn w artykule dla *The Pillar* podkreślił obawy dotyczące sposobu, w jaki Prevost zajmował się przypadkami nadużyć duchownych podczas swojej kadencji w Chicago. W szczególności zauważył, że w 2000 r. Prevost pozwolił księdzu oskarżonemu o nadużycia seksualne na zamieszkanie w pobliżu szkoły katolickiej, co spotkało się z krytyką ze strony takich osobistości jak kardynał Blase Cupich. Sprawozdanie Flynn'a sugerowało, że takie decyzje mogą odzwierciedlać szerszy wzorzec osądu administracyjnego, który może nie być zgodny z oczekiwaniami tradycjonalistów.

Kardynał Gerhard Müller, przed konklawe, ostrzegł, że wybór liberalnego papieża podobnego do papieża Franciszka może grozić schizmą w Kościele. Podkreślił potrzebę papieża, który będzie podtrzymywał tradycyjną doktrynę katolicką i wyraził zaniepokojenie kierunkiem Kościoła pod postępowym przywództwem.

Taylor Marshall, wybitny komentator tradycjonalistyczny, również wyraził zastrzeżenia co do Prevosta. W filmie zatytułowanym „NOWY LIBERALNY PAPIEŻ? Analiza najgorszego przypadku” Marshall skrytykował zgodność Prevosta z postępową agendą Franciszka.

Ale gdy tylko Prevost został Leo, wiele z tych głosów mówiło o roztropności, cierpliwości i spokoju. Estetyczne gesty, takie jak ładne szaty i wzmianka o Piotrze, nagle przeważały nad dwoma dekadami sprzymierzenia się z Franciszkiem.

Nie zajęło to tygodni. Nie zajęło to miesięcy. Zajęło to dzień.

Niektórzy nawet łajali tych, którzy nadal podnosili alarm. Kazano nam przestać „rzucać się”. Aby dać mu czas. Aby pozwolić pontyfikatowi „odetchnąć”.

Ale lewica nie czekała. Ponieważ wiedziała, że nie musi.

Franciszek z maską

Każdy fakt w Commonweal potwierdza podejrzenia, jakie wielu z nas miało w momencie, gdy Leo kanonizował Franciszka na Twitterze. On nie jest zerem. On jest przebraniem. On jest Franciszkiem z lepszym krawiectwem.

Potwierdza biskupów, którzy popierają święcenia kobiet. Mianuje zakonnice do dykasterii rządzących księżmi. Chwali *Fratelli Tutti*, potwierdza *Nostra Aetate* i promuje synodalność. Kanonizował ostatnią dekadę nie tylko pod względem języka, ale także personelu. Rewolucja trwa, tylko tym razem z mniejszą ilością jękania.

Strategiczny odwrót Trad Inc.

Dlaczego tak wiele głosów ucichło? Dlaczego udawali, że nie zauważają tego, co lewica zawsze wiedziała?

Być może dlatego, że zmienił się ton. Być może dlatego, że chaos Franciszka był wyczerpujący. Być może dlatego, że mają nadzieję, że Leon pozwoli przetrwać mszy łacińskiej — jeśli tylko będziemy się dobrze zachowywać.

Ale jeśli jesteśmy gotowi wymienić prawdę na ton lub pójść na kompromis w zamian za pozwolenia, to opór wobec modernizmu się kończy. Kończy się nie tłumieniem, ale westchnieniami ulgi, że nowy papież jest bardziej uprzejmy niż stary.

Powiedzieli nam prawdę. Po prostu ją zignorowaliśmy.

Nie chodzi o danie Leonowi XIV szansy. Chodzi o przyznanie się, kim już jest. Lewica powiedziała nam to wprost. Iverigh potwierdził to w olśniewających szczegółach. Ich pewność siebie jest naszym ostrzeżeniem.

Wiedzieli, co otrzymują.

My też.

Tylko jedno z nas postanowiło zapomnieć.

Chcesz czytać wszystko?

Wykup abonament.

Chris Jackson, Franciszek II: Jak katolicka lewica to przewidywała, a prawica udawała, że nie. | 14

Chris Jackson, Franciszek II: Jak katolicka lewica to przewidywała, a prawica udawała, że nie. | 16

Kartą, paypalem lub bezpośrednim przelewem.

Datki

Jak podobał Ci się ten wpis?

Kliknij na gwiazdkę, by go ocenić!

Chris Jackson, Franciszek II: Jak katolicka lewica to przewidziała, a prawica udawała, że nie. | 17

Oceń

Średnia ocena / 5. Policzone głosy:

Jeszcze bez oceny. Bądź pierwszy!

Jeśli podobał Ci się ten wpis ...

Obserwuj nas na mediach społecznościowych!

Related